›
DZIENNIK DLA DZIECI

Ner 4. TOM 1szy

7 STYCZNIA WE CZWARTEK 1830.

Wspomnienie religijne. — Dziś obchodzimy pamiątkę S. Lucyjana. Był on jeden z najuczeńszych i najwymowniejszych ludzi swego wieku. Poniósł śmierć za wiarę chrześcijańską w Nikomedyi, za panowania Galera Maxymilijana około roku 304.

Nauka moralna. — Każdy prawie człowiek dostał dar jakiś wrodzony. Rozpoznaj ten, który posiadasz, rozwijaj go pracą, używaj na dobre, a niech cię nigdy nie napełnia dumą. **

Palemon i Syn jego.

Przypowiastka.

Czemu téżto, kochany Ojcze, rzecze mały synek bogatego wieśniaka, czemu my tyle owiec

chowamy, wszak my tak wiele nie potrzebujemy mléka, ani wełny. I połowy ryb złowionych nie widziałem na stole naszym. Chodzisz tak często ze strzelbą, a my rzadko jémy zająca lub sarnę. Wszystko zawozisz do miasta, oddajesz to jakimś ludziom, co w wysokich domach mieszkają, bierzesz za to pieniądze, zamykasz je w skrzyni i nie używasz ich nigdy. — Moje dziécię, odpowie mądry Palemon, nie zupełnieś uważał czyny moje: przyjdzie czas, kiedy poznasz, jaki prawdziwy użytek z tych pieniędzy. W kilka dni potém wracał ten chłopczyk z pola i prowadził starca za rękę. Ach Ojcze! wołał ze łzami tkliwy chłopczyna, co to za biédny człowiek! woda zalała mu chatkę i zabrała wszystko. Nigdym kochany Ojcze, nie pragnął dostatków, ale teraz chciałbym bydź bogatym, żeby się z tym nędzarzem podzielić. Może to o takim mówiłeś użytku z pieniędzy: ach! pociesz niemi nieszczęśliwego, wesprzyj w potrzebie. — Palemon ucie-

szony tą mową syna, uściskał go serdecznie. Podzielił się pieniędzmi z biednym starcem i przyjął go do domu swego, a korzystając z pory, tę dał synowi naukę: otóż to taka pracowitych nagroda, pilność przynosi im największe szczęście ziemskie: zarobkiem swoim mogą bliźnich uszczęśliwić.

O różnych materyjałach, które do pisania służyły.

(Dokończenie.)

Piérwszém miastem, gdzie najlepiéj umiano wyprawiać skóry do pisania było *Pergamo* w Azyi mniejszéj; ztąd nazwisko *pergamin*, dotąd skórze ośléj wyprawionéj do pisania dawane, a który dotąd jest w używaniu. Egipcyjanie użyli piérwsi do pisania kory trzciny zwanéj *papyrus*: okazała się lepszą od wszystkiego co dawniéj wynaleziono, i dla tego zowiemy dotąd papiérem tkankę, na któréj piszemy, lubo ten z galganów lnianych i konopnych robio-

ny. Na pergaminie i papyrusie pisano trzcinami skrojonemi w kształcie piór naszych. Maczano je w drogich farbach różnego koloru i ten sposób już najwięcéj był zbliżony do naszego, lubo nierównie kosztowniejszy.

Starożytni nie składali ani kory, ani pergaminu, jak my z naszym papiérem w książkach czynimy, ale je obwijali koło drewnianych wałków; ich księgozbiory inaczéj więc wyglądały, niż dzisiejsze: byłyto rzędy, jakby słupków, opartych na półkach. Tytuły dzieł pisali na jednym szczycie wałka czerwonemi literami. **

Nowe dziełko.

Kolenda dla małych dzieci. To dziełko zastosowane do ich pojęcia i użytku, zawiera naczelną rycinę, krótki wstęp, duże i małe abecadło i liczby, 264 illuminowanych obrazków z napisami w czterech językach. Dzieci trzyletnie i młodsze nawet już w niéj przyjemność i korzyść znaleźć mogą. Cena złp. 8.